SUCCES PE TOT FRONTUL AL ECHIPELOR OASPE IN CATEGORIA A LA FOTBAL

ETAPA MARILOR SURPRIZE

Etapa a IV-a — etapa surprizelor, a marilor surprize — va fi pomenită des de amatorii de fotbal şi... de pronosportişti. Tocmai în dorinţa de a le explica rezultatele care i-au pus într-o încurcătură atît de mare, redăm în cele ce urmează principalele aspecte din cele şase meciuri „ale oaspeţilor", desprinse de colaboratorii noştri, J. Berariu, P. Gaţu, Ef. Ionescu, S. Massler, St. Weinberger, V. Kadar, Gh. Măzgăreanu şi C. Gruia.

Un rezultat tradiţional dar cu mai multe explicaţii

Desigur, nimeni nu se aştepta ca Ştiinţa Timişoara să obţină atît de uşor două puncte în faţa echipei campioane şi la un scor care — pentru cei care au absentat de pe stadionul „23 August" ca şi pentru ceilalţi sportivi din ţară — se prezintă ca un mare semn de întrebare. Cine a uşurat misiunea studenţilor şi a cauzat avarii serioase golaverajului echipei C.C.A.? Indiscutabil că accidentul suferit de Toma, adică tocmai de cel mai preţios şi de neînlocuit om dintr-o formaţie: portarul. Se înţelege că timp de 45 de minute, Jenei — accidentalul lui înlocuitor — n-a putut evita marcarea a trei goluri!

In partida de joi nici învingătorii dar mai ales învinşii nu au strălucit. Am putut-o constata în repriza „normală", prima, în care şi unii şi alţii au acţionat cu formaţii aproape complete (Toma fusese rănit în min. 4 dar a rămas în poartă pînă la pauză). In această parte a întîlnirii jocul a fost destul de confuz, plin de intenţii... bune — dar numai defensive — ale Ştiinţei şi presărat foarte rar cu acţiuni clare ale militarilor. Spectatorii au dus dorul fazelor de poartă, pe care înaintările ambelor echipe le-au oferit destul de rar. De altfel golul lui Tătaru a fost marcat de la distanţă (lovitură liberă) iar cel egalizator al Ştiinţei a fost creat în ultimă fază chiar de apărătorii gazdelor. Şi astfel s-a încheiat o primă repriză, neconcludentă, nesatisfăcătoare. Din tunelul care duce la cabinele jucătorilor Jenei a ieşit însă — după pauză — cu tricoul lui Toma, iar acesta s-a aşezat cuminte pe postul de extrem stînga. Schimbări fortuite, care prevesteau o repriză interesantă. Surpriza a constituit-o chiar începutul fiindcă — deşi cu un om improvizat în cîmp şi cu spatele descoperit — cea care a dominat a fost echipa campioană şi n-a lipsit mult ca ea să şi ia din nou avantaj. Iar Ştiinţa, care ştia că are în faţă un portar improvizat nici nu trăgea la gol! Au trecut 10 minute pînă cînd studenţii au început să preseze, să solicite apărarea timorată şi enervată deja a gazdelor. Şi golurile au căzut în primul rînd fiindcă atacanţii din Timişoara au căutat... să nimerească spaţiul porţii. Ele puteau fi chiar mai multe, dar spre sfîrşit chiar Ştiinţa n-a mai insistat, mulţumită că a realizat în faţa campioanei numai... trei goluri diferenţă (ce echipă se va mai întîlni cu o asemenea situaţie?).

Arbitrajul lui *Zigmund Lupu* (Focşani) a fost acceptabil în prima repriză şi plin de greşeli în repriza secundă.

La jocurile Dinamo Bucureşti — Dinamo Cluj şi C.C.A. — Ştiinţa Timişoara s-au produs o serie de acte de indisciplină şi duritäţi, care au dovedit lipsă de respect faţă de adversar, public şi chiar faţă de însăşi noţiunea de întrecere sportivă. De astfel de manifestări reprobabile s-au făcut vinovaţi jucătorii Nicuşor, Ene I, Moarcăş, Hulea, Zavoda II, Apolzan, Toma (ca jucător de cîmp), Tătaru.

Ne ridicăm cu hotărîre împotriva acestui fel de a înţelege întrecerea sportivă şi aşteptăm ca jucătorii, antrenorii şi conducătorii secţiilor de fotbal să ajungă singuri la concluzia necesităţii unei conduite corecte pe teren, înainte ca forurile conducătoare ale fotbalului să intervină cu sancţiuni drastice.

In familie?...

Dinamo Cluj a făcut joi mai multă inimă rea lui Dinamo Bucureşti decît toate celelalte echipe la un loc. Departe de a se considera „vioara a doua" a asociaţiei, gata să se „sacrifice" pentru fratele mai mare, cum au crezut unii spectatori, dinamoviştii clujeni s-au angajat în luptă cu o voinţă extraordinară, cu o ambiţie de fier. Bucureştenii, care numai cu cîteva zile înainte făcuseră K.O. pe Locomotiva Bucureşti, printr-un joc simplu, precis şi bine orientat, au fost atît de fisticiţi de jocul rapid şi în forţă al clujenilor, încît au pierdut complet controlul jocului, acţionînd dezorganizat, fără perspectivă, sub presiunea nervilor. In repriza I cel puţin, Dinamo Bucureşti n-a reuşit să-şi creeze nici măcar o singură ocazie de gol. Astfel de ocazii, dimpotrivă, au avut clujenii, care ar fi putut decide soarta partidei încă în primele 45 minute de joc.

In general, meciul a fost de un nivel tehnic modest, dar a avut cîteva elemente de atracţie, care au dat satisfacţii tribunelor: cursele iuţi şi periculoase (mai ales în prima parte a partidei) a aripilor clujene Drăgoi şi Oprea, intervenţia miraculoasă a lui Popa, care a scos cu capul o minge ce se ducea ca un bolid spre fundul plasei, şi lupta pasionantă din ultimul sfert de oră dintre apărarea oaspeţilor şi atacul deslănţuit, dar lipsit de adresă, al bucureştenilor.

Bun arbitrajul lui C. Popescu. Aplicînd just legea avantajului, el a permis desfăşurarea fazei care avea să ducă la marcarea golului de către Drăgoi, deşi cu cîteva clipe înainte Szakacs I fusese faultat de Popa.

Numai goană după puncte

Nimic altceva decît o luptă disperată pentru victorie, o goană disperată de 90 de minute după puncte, iată la ce s-a redus meciul de la Oradea, dintre Progresul şi Locomotiva Bucureşti. S-au întîlnit două echipe în aceeaşi situaţie morală destul de grea. Ambele în plutonul codaş al clasamentului, amîndouă cu mari dificultăţi în alcătuirea formaţiilor din cauza indisponibilităţilor. Oaspeţii au învins dar, aşa cum arătam, meritul este mai mult de ordin voliţional decît tehnic, fiindcă Locomotiva este încă departe de ceea ce trebuie să însemne o formaţie care însumează la ora actuală pe cele mai multe dintre speranţele fotbalului nostru. Interesant este faptul că bucureştenii n-au reuşit să profite nici de faptul că adversarul lor a jucat timp de peste 30 minute fără Vaczi care, — ştim prea bine — reprezintă şi un suport moral pentru orădeni. Bucureştenii au plimbat mingea excesiv. Iar cînd Vaczi a revenit pe teren, s-au rezumat la un joc de apărare foarte aproape de acela al unei echipe de categorie inferioară, care caută să menţină rezultatul fie şi cu preţul retragerii întregii formaţii în faţa porţii.

Progresul Oradea trece printr-o mare criză. Actualmente ea prezintă un efectiv foarte discutabil ca valoare şi, de aceea, nu e nici o mirare că practică în unele momente un fotbal mult sub nivelul primei categorii. Numai cu 3 jucători de bază (Ferenczi, Demien şi Biscă), Progresul nu putea realiza mai mult.

- **DE DUMINICĂ 8 septembrie, toate meciurile vor începe la ora 16.30; jocurile în deschidere la 14.45.**
- **JOCUL de „B" Energia 1 Mai Ploeşti—Energia Moreni se dispută azi, sîmbătă, la Ploeşti.**
- **JOCURI amicale, joi: Energia B. Mare — Progresul S. Mare 8-1 (5-1), iar la pitici 5-2 (2-1).**

Energia Steagul roşu a pierdut fără drept de apel

Despre jocul de la Oraşul Stalin observatorul comisiei centrale de fotbal, antrenorul N. Petrescu, ne-a spus după meci că *„în prima parte a coborît pînă la nivelul unei întîlniri regionale"*; dar că *„după pauză, jocul a devenit ceva mai bun, ploeştenii construind acţiuni inspirate şi detaşîndu-se în învingători siguri"*.

Energia Steagul roşu a decepţionat pe cei 14000 de spectatori, cifră record pentru oraşul nostru. Nu numai că a pierdut fără drept de apel, dar a şi jucat sub aşteptări. E drept că i-a lipsit Fusulan, indisponibil în ultima clipă, dar aceasta nu-i o scuză pentru jocul atacului lipsit de consistenţă, exasperant în combinaţii şi ineficace. Inaintaşii n-au ştiut să-şi croiască drum scurt spre poartă şi nici să fructifice ocaziile avute. In schimb, ploeştenii — după o repriză de tatonare, în care au acţionat fără nerv, reuşind totuşi să înscrie un gol, — şi-au revenit în repriza a doua, apropiindu-se mai mult de valoarea lor. Jocul lor mai clar, bazat pe acţiuni în adîncime, a străpuns sistemul defensiv al gazdelor.

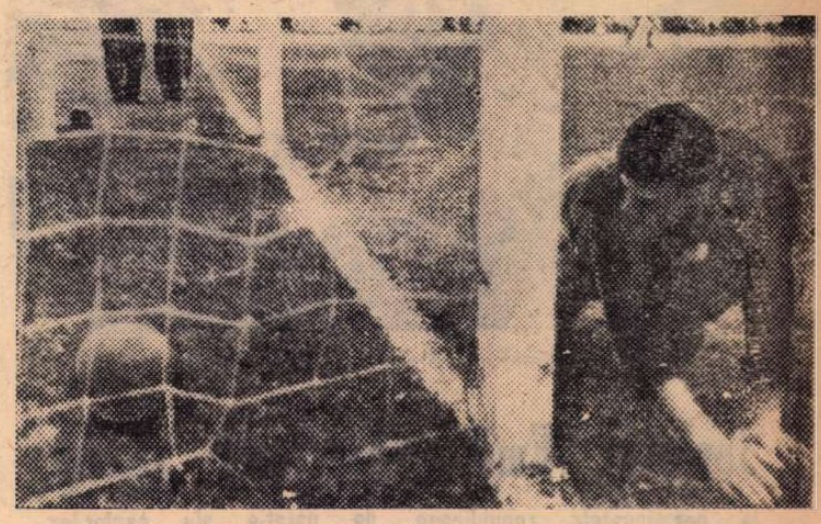

Incă un gol în poarta echipei C.C.A. Poziţia lui Jenei ne scuteşte de orice comentarii

O „urmaşă" a Locomotivei Bucureşti

Convorbirea noastră telefonică cu Aradul nu a fost prea lungă, pentru că de la celălalt capăt al firului corespondentul St. Weinberger ne-a declarat chiar de la început:

— Exact ce a păţit Locomotiva Bucureşti în meciul cu Energia Steagul roşu a păţit şi Flamura roşie, ieri. Numai că spre deosebire de suporterii bucureşteni, care poate nici n-au avut timp să se necăjească prea mult, pentru că inversarea rezultatului a fost foarte rapidă, cei 15.000 de spectatori arădani au „suferit" 45 de minute văzînd apărarea textiliştilor cum joacă din ce în ce mai prost şi cum primeşte gol după gol.

— Asta înseamnă că greşelile comise de apărătorii echipei gazdă au determinat în mare măsură inversarea rezultatului.

— Desigur. Dealtfel chiar antrenorul Mladin mi-a declarat acest lucru, adăugînd că şi cei doi interi, Mercea şi Petschowschi, nu au mai dat randamentul obişnuit în repriza secundă.

— Rezultatul poate fi considerat just?

— Cred că nu. Un rezultat de egalitate ar fi fost mai echitabil. Trebuie să vă spun că în prima parte a jocului scorul putea fi şi mai mare în favoarea Flamurii roşii, dacă Szekely, Bacuţ II şi Mercea nu ar fi ratat ocazii clare.

Opinia corespondentului nostru a fost întru totul confirmată şi de cele declarate de arbitrul *Ladislau Hittner* care a fost de părere că un rezultat de egalitate era mai just. Cu atît mai mult cu cît cele trei goluri ale oaspeţilor sînt — să nu uităm — într-o anumită măsură şi opera apărătorilor arădani: neatenţi la primul — cînd s-a rănit Farmati şi nimeni nu s-a grăbit să se replieze pe postul lui; iar la al doilea gol Coman a ezitat şi nici nu a prins mingea dar nici nu a boxat-o puternic, ci mai mult a pasat-o la Cosmoc.

8000 de dezamăgiţi

Şi la Tg. Mureş spectatorii (8000 la număr) au părăsit terenul dezamăgiţi de slaba calitate a jocului oferit de Energia Tg. Mureş şi Progresul Bucureşti. A învins Progresul, dar raportul de forţe şi desfăşurarea jocului ar fi fost mai just oglindită într-un rezultat de egalitate. *„Echipa a intrat decisă să lupte pentru victorie* — a declarat după joc antrenorul mureşenilor Kiss Arcadie — *dar ocaziile ratate în primele minute au enervat pe înaintaşi, care nu şi-au mai putut controla focul. In plus, din greşelile portarului am primit două goluri cu care am pierdut. Cred că un meci nul ar fi fost mai just"*.

Dacă mai adăugăm şi părerea antrenorului secund Drăguşin (Progresul) şi anume că *„am venit cu o echipă improvizată cu care să rezistăm gazdelor — aflate după două înfrîngeri — şi să luptăm pentru un meci nul"* — credem că am conturat suficient cauzele care au determinat lipsa de calitate a jocului. Gazdele au luptat mult, mai ales datorită halfilor, dar atacul a masat jocul pe centru, uşurînd sarcina lui Caricaş şi Ştirbei (al doilea stoper) care au „măturat" totul. In plus, mureşenii s-au dovedit nehotărîţi şi imprecişi. Progresul a luptat mult în apărare (de altfel, Ştirbei a jucat pe linia fundaşilor şi interul Ciocea ca half), atacul însă, fără Ozon, Dinulescu şi Moldoveanu, rareori a înjghebat o acţiune frumoasă şi a marcat două goluri cînd nici nu se aştepta...

In concluzie, un joc slab, de care sportivii locali nu-şi vor aduce aminte cu plăcere... Şi, bineînţeles, nici de rezultat...

BULETINUL ETAPEI

C.C.A. BUCUREŞTI — ŞTIINŢA TIMIŞOARA 1—4 (1—1)
Au marcat: **Tătaru** (min. 30), **Ciosescu** (min. 37), **Filip** (min. 62), **Girleanu** (min. 69) şi **Ciosescu** (min. 75). Arbitru: S. Lupu (Focşani).
C.C.A.: Toma (Jenei)-**ZAVODA II**, Apolzan, Dumitrescu-Jenei, (Zavoda I), Bone-Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, **ZAVODA I**, Tătaru
ŞTIINŢA: Fuchs-**ZBIRCEA, BRINZEI, FLORESCU**-Cojereanu, **TANASE-GIRLEANU**, Mazăre, Ciosescu, Filip, Boroş.
DINAMO BUCUREŞTI — DINAMO CLUJ 0—1 (0—0)
A marcat: **Drăgoi** (min. 70). Arbitru: C. Popescu (Bucureşti).
DINAMO BUCUREŞTI: Uţu-**POPA, CĂLINOIU**, Fl. Anghel-Al. Vasile, Nunweiller-**V. ANGHEL**, Nicuşor, Ene I, Neagu Kösszegy.
DINAMO CLUJ: Cîmpeanu-Moarcăş, **HULEA**, Szakacs II-**ŢIRCOVNICU**, Dragomir-**DRĂGOI**, Rădulescu, Szakacs I, Mihai, **OPREA.**
PROGRESUL ORADEA — LOCOMOTIVA BUCUREŞTI 1—2 (1—2)
Au marcat: **Raab** (min. 30), Cuc (min. 36), Ene II (min. 40) din 11 m. Arbitru: I. Dobrin (Petroşani).
PROGRESUL ORADEA: Sugar-Varhanek, Kiss, Iacob-**FERENCZI**, Krempanski-**BISCĂ** Niculescu, Vaczi, Cuc, **DEMIEN.**
LOCOMOTIVA BUCUREŞTI: Dungu-**DODEANU, STANCU**, Macri-Bodo, **VĂRZAN**-Copil, Raab, Ene II, Langa, Seredai
ENERGIA TG. MUREŞ — PROGRESUL BUCUREŞTI 1—2 (1—1)
Au marcat: **Meszaros II** (min. 14), **Mateianu** (min. 30), **Oaidă** (min. 58). Arbitru: Al. Toth (Oradea).
ENERGIA: Stroe-**VAKAR CS II**, Nagy, Crişan-**BOCIARDI, KAJLIK**-Ad. Szasz, Jozsi, Török, **MESZAROS II**, Meszaros I.
PROGRESUL: Birtaşu-**IONIŢĂ, CARICAŞ**, Dobrescu-Ştirbei, **MIHAILESCU**-Oaidă, Ciocea **MATEIANU**, Smărăndescu, Banciu
FL. ROŞIE ARAD — ENERGIA PETROŞANI 2—3 (2—0)
Au marcat: **Petschowski** (min. 10), **Boitoş** (min. 17), **Gabor** (min. 54), **Cosmoc** (min. 61), **Florea** (min. 74). Arbitru: L. Hittner (Oradea).
FL. ROŞIE: Coman-Szücs, **DUŞAN**, Farmati-Kapas, **SERFÖZÖ**-Szekely, **MERCEA**, Băcuţ II, **PETSCHOWSKI**, Boitoş.
ENERGIA: Crîsnic-Tîrnoveanu, **PANAIT**, Vasiu-**COSMOC**, Deleanu-**GABOR**, Ghibea, Ciurdăreanu, **FLOREA**, Nertea.
ENERGIA STEAGUL ROŞU — ENERGIA PLOEŞTI 0—3 (0—1)
Au marcat: **Zaharia** (min. 44), **Dumitrescu** (min. 67), **Zaharia** (min. 72). Arbitru: P. Kroner (Bucureşti).
ENERGIA ST. ROŞU: Constantinescu - Bîrsan, Marinescu, Percea-Zaharia, **P. POPESCU**-Haşoti, Ioanovici, **PROCA**, Szigeti, David
ENERGIA PLOEŞTI: SFETCU-Pahonţu, Marinescu, Neacşu-Fronea, **PEREŢ-ZAHARIA**, Tabarcea, Dumitrescu, Bădulescu, Gh. Marin.

Credeţi în tradiţie? NU!...

Ne răspund antrenorii Ilie Savu (C.C.A.) şi Woronkowski (Ştiinţa Timişoara)

După meciuri, la vestiarele Stadionului „23 August"...

Unii — învingătorii — sînt fericiţi şi nu-şi ascund bucuria de a fi cîştigat; alţii — învinşii — cu greu îşi stăpînesc tristeţea şi abia scot o vorbă. Dintre ei doar antrenorii privesc mai clar şi mai calmi comportarea şi rezultatul echipelor. Antrenorilor ne-am adresat în aceste momente oarecum nepotrivite pentru unii. Celor doi antrenori, de la C.C.A. şi Ştiinţa Timişoara, le-am pus aceeaşi întrebare: **„Credeţi în tradiţie?"**. Iată răspunsurile lor:

ILIE SAVU (C.C.A.): „Nu cred în tradiţie, ci în joc şi putere de luptă şi — de astăzi — şi în... situaţiile neprevăzute care pot interveni în cursul unei partide. Ştiinţa iar a jucat bine contra noastră. Intotdeauna face partide excelente cu noi. Astăzi, însă dacă nu se accidenta Toma şi jucam cu echipa completă, cred că am fi cîştigat, cu toată comportarea bună a Ştiinţei. Aşa însă... Acum am alte probleme, de formaţie desigur: nu ştiu cu ce portar voi juca la Cluj, pentru că şi Voinescu este accidentat. Are o contuzie în regiunea claviculei".

WORONKOWSKI (Ştiinţa): „Nu cred în tradiţie, ci numai în pregătirea echipei şi în special în aceea tactică. Am pregătit foarte atent acest meci, în care întîlneam o echipă mai bună din punct de vedere tehnic şi pe teren jucătorii au aplicat îndrumările primite: în apărare au acoperit drumul spre poartă, formînd un „zid" care să nu lase pe militari să şuteze din poziţie liberă; Cojereanu s-a ţinut „scai" de Alexandrescu, al cărui joc şi a cărui mişcare pe teren ne sînt foarte bine cunoscute, iar Mazăre a avut funcţie de half la inter; în atac, am acţionat pe aripi şi mai ales cu interul stîng avansat. In mod deosebit s-au remarcat apărarea noastră imediată şi mai ales Brînzei şi Florescu, precum şi Filip. Cred că oricum, chiar fără accidentul lui Toma, am fi cîştigat nu însă la acest scor. C.C.A. are un atac care nu ştie să se descurce în faţa unui „zid" defensiv permanent şi se pierde în combinaţii. In plus, mi-a lăsat impresia unei echipe care nu ştie să piardă. Dintre jucători mi-au plăcut Apolzan şi Cacoveanu".